

Intervju med Kurt Boström på Tjädervägen 20

Kurt Boström föddes 1941 och växte upp på Askvägen 3 som son till Einar och Ella Boström.

Kurts farfar Axel var lantarbetare i Uppland och som de flesta sådana flyttade han ofta med familjen mellan olika gårdar, i hans fall mest mellan gårdar i trakten av Tobo. Vanligen städslades man för ett år i taget och eventuella flyttningar gjordes under den s.k. friveckan ("slankveckan") i slutet av oktober.

Kurts far Einar var född 1906. Han blev rörmokare och flyttade som ung till Uppsala. År 1935 köpte han en obebyggd skogstomt på Askvägen 3. Han var då ogift. Närmsta granne i söder var Svennbäckers handelsträdgård. I omgivningen i övrigt fanns en del sommarstugor, enstaka permanentbostäder och en del obebyggda tomter. Ungefär samtidigt köpte hans bror Ivar en tomt på Tjädervägen 20. De båda bröderna hjälptes sedan åt att bygga hus på sina respektive tomter. Lite senare byggde man också ett hus åt sina föräldrar på andra sidan Tjädervägen, i hörnet mot Askvägen.

Bygget påbörjade man med att hugga ned träden på tomten. Därefter sågade man upp stocken på någon såg i närheten och fick på så sätt en del eget virke till bygget. Sedan vidtog grävning för grund och källare, som man naturligtvis gjorde för hand. Vidare byggande gjorde man till stor del själva. Einar grävde en brunn på sin tomt och denna visade sig hålla vatten året runt och gav under torrperioder vatten också åt grannar med sämre brunnar. Avloppet gick till en enkel avloppsbrunn på tomten, varifrån vattnet infiltrerades i marken. Till denna anslöts en vattentolett. (Först omkring 1964 var kommunens V/A-system framdraget till Askvägen och Tjädervägen.)

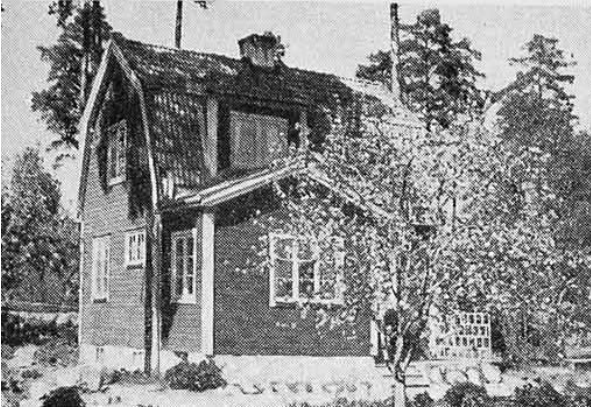
Omkring 1938 gjorde Einar rörarbeten på Ekolsnäs barnhem och träffade där Ella, som var kocka. De gifte sig och bodde sedan i huset på Askvägen. Einar dog 1997 och Ella bor sedan några år på ett äldreboende. Sonsonen Anders har nyligen styckat tomten och byggt ett eget hus på tomtens nedre halva.

Einar kom att driva en egen rörmokerifirma med utgångspunkt från tomten och med en adress, som ofta skrevs *Graneberg, Svankärret*. Till en början skötte Einar oftast transporter i sin firma med cykelkärra. Detta kunde vara nog så besvärligt då Sunnerstavägarna före år 1964 var mycket dåliga och på vintrarna knappt hade någon snöröjning alls. Omkring år 1950 kunde han emellertid köpa en bil, en begagnad Moskvitch. Ella var mestadels hemmafru så länge barnen var små, men hade senare diverse jobb i Sunnersta eller däromkring. Man odlade frukt och grönsaker på tomten. Första åren var nästen hela tomten utnyttjad som potatisland. Livsmedel handlades i någon av Sunnerstas små affärer, ofta hos Lindvalls, som brukade köra ut varor.

Einar och Ella hade tre barn, äldst var Kurt (f. 1941). Hans skolgång startade i Sunnerstas då sjuåriga folkskola. Därefter gick han träteknisk linje på Uppsala verkstadsskola, dit han naturligtvis som spänstig yngling i regel cyklade. Efter avslutad skolgång fick han först anställning på Nylunds pianofabrik men rätt snart anställdes han på Fredrikssons möbelsnickeri på Kyrkogårdsgatan 11. När Fredriksson ett tjugotal år senare pensionerades, drev Kurt verkstaden vidare fram till år 1995. Han hade då 3-4 anställda och fick flera kvalificerade och utmanande uppdrag för olika kyrkor, museer och universitetsinstitutioner. Därefter har han drivit en mindre verkstad på sin tomt på Tjädervägen 20. Denna tomt är den som hans farbror Ivar ursprungligen köpte och byggde sitt hus på. Farbrodern dog emellertid tidigt och fastigheten såldes. När den åter blev till salu år 1970, köpte Kurt den. Numera är huset tillbyggt och moderniserat.

Under Kurts uppväxt på 1950-talet var ungdomsverksamheten i Sunnersta föga omfattande och många sökte sig till verksamheter i stan. Kurt blev aktiv scout i IOGT:s scoutkår vid Slottskällan och så småningom scoutledare. Han var också med i den slalomklubb, som verkade i Sunnerstabacken och blev med uppsalamått mätt en riktigt god utförsåkare. Backen var ju på den tiden inte vad den är nu. Man kunde bara åka i ett stråk närmast kanten av själva grusgropen. I scouterna kom Kurt att gå en orienteringskurs och blev omedelbart fast för orienteringen. Sedan 18-årsåldern har han varit en mycket aktiv och framgångsrik orienterare med bl.a. 59 distriktsmästerskap. När han var som bäst tillhörde han Sverigeeliten. En tid på 1970-talet var han ordförande i OK Fyrismalm. Fortfarande orienterar han aktivt, så långt hans knän håller. Hans orienteringsintresse har också smittat av sig på familjen.

(Inge Håkansson, mars 2016)

Askvägen 3 som det såg ut vid
kommunsammanslagningen 1947.